

ת"ד 390/07/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

ת"ד 390-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני
בפני כבוד השופטת צפורה משה

המאשימה מדינת ישראל

נגד
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד אורון

הכרעת דין

(ההדגשות כאן ולאורך הכרעת הדין שלי- צ.מ.)

כתב האישום:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום, שעניינו גרימת תאונת דרכים אשר תוצאותיה חבלות של ממש ונזק לרכוש.

הנאשם עצמו, הוא זה שנחבל כתוצאה מן התאונה, חבלות של ממש.

העובדות הנטענות בכתב האישום:

על פי הנטען בכתב האישום עולה, כי ביום 26.9.2018 סמוך לשעה 10:00 נהג הנאשם אופנוע מ.ר 5856689 (להלן: "האופנוע") בת"א בשדרות רוקח ממערב למזרח והתקרב לצומת מרומזר עם דרך נמיר.

הנאשם נהג על הנתיב השמאלי ביותר בכיוון נסיעתו, המסומן על ידי חיצים לפנייה שמאלה בלבד.

אותה שעה נהג חיתאם מוחסן (צ"ל: "נהגה" - צ.מ.) רכב הונדה מספר 3202478 בשדרות רוקח ממערב למזרח בכיוון נסיעת הנאשם ומימינו, בנתיב המסומן ישר ושמאלה ונכנסה לתוך הצומת בפנייה שמאלה.

הנאשם נהג בקלות ראש, בכך שלא נתן תשומת לב מספקת לדרך, לא ציית לחיצים שבדרכו, המשיך ישר מהנתיב המיועד לפנייה שמאלה ושני כלי הרכב התנגשו.

עמוד 1

כתוצאה מהתאונה, **נחבל הנאשם חבלה של ממש**, חבלת ראש, שבר מרוסק בקלביקולה, שברים בצלעות, ניתוח בהרדמה כללית ואושפז בבית החולים עד ליום 4.10.2018. כמו כן, **שני כלי הרכב ניזוקו**.

לנאשם יוחסו עבירות של :

נהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה"), סמל סעיף 7137, יחד עם סעיף 38(2) לפקודת התעבורה, סמל סעיף 2029;

נהיגה שלא בכיוון החץ, בניגוד לתקנה 36(ד) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961 (להלן: "תקנות התעבורה"), סמל סעיף 6482 והתנהגות הגורמת נזק, בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, סמל סעיף 2425 ביחד עם עבירה שגרמה לחבלה של ממש, לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, סמל סעיף 2009.

סעיפי האישום קובעים כדלקמן:

סעיף 62(2) לפקודה ביחד עם סעיף 38 (2) לפקודה קובע:

"62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס פי 1.25 מהקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין: מיום 6.12.1979

תיקון מס' 15

ס"ח תש"ם מס' 949 מיום 6.12.1979 עמ' 22 (ה"ח 1396)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס שלושת אלפים לירות קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס חמישה עשר אלף לירות:

מיום 7.7.1983

צו תשמ"ג-1983

ק"ת תשמ"ג מס' 4501 מיום 7.6.1983 עמ' 1503

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס חמישה עשר אלף לירות 21,000 שקלים:

מיום 13.3.1984

צו תשמ"ד-1984

ק"ת תשמ"ד מס' 4594 מיום 12.2.1984 עמ' 949

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 21,000 שקלים 42,000 שקלים:

מיום 28.8.1984

צו (מס' 2) תשמ"ד-1984

ק"ת תשמ"ד מס' 4674 מיום 29.7.1984 עמ' 2065

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 42,000 שקלים 84,000 שקלים:

מיום 30.4.1985

צו תשמ"ה-1985

ק"ת תשמ"ה מס' 4786 מיום 31.3.1985 עמ' 1000

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 84,000 שקלים 210,000 שקלים:

מיום 1.1.1986

צו תשמ"ו-1985

ק"ת תשמ"ו מס' 4885 מיום 20.12.1985 עמ' 299

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 210,000 שקלים 525 שקלים חדשים:

מיום 1.2.1987

צו תשמ"ז-1987

ק"ת תשמ"ז מס' 5001 מיום 29.1.1987 עמ' 358

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 525 630 שקלים חדשים:

מיום 1.9.1989

צו תשמ"ט-1989

ק"ת תשמ"ט מס' 5209 מיום 8.8.1989 עמ' 1234

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 630 953 שקלים חדשים:

מיום 15.4.1993

צו (מס' 2) תשנ"ג-1993

ק"ת תשנ"ג מס' 5506 מיום 4.3.1993 עמ' 487

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 953 1500 שקלים חדשים:

מיום 11.7.1996

צו תשנ"ו-1996

ק"ת תשנ"ו מס' 5760 מיום 11.6.1996 עמ' 994

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 1500 2000 שקלים חדשים:

מיום 21.8.1996

תיקון מס' 40

ס"ח תשנ"ו מס' 1599 מיום 21.8.1996 עמ' 379 (ה"ח 2480)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו - מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 1500 5000 שקלים חדשים:

מיום 27.1.2000

תיקון מס' 51

ס"ח תש"ס מס' 1725 מיום 27.1.2000 עמ' 103 (ה"ח 2822)

62. העובר אחת העבירות האלה, דינו- מאסר שנתיים או קנס מאה אלף לירות, ואם העבירה היא עבירת קנס שדן בה בית המשפט - קנס 5000 שקלים חדשים פי 1.25 מהקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977:

מיום 15.12.2005

תיקון מס' 72

ס"ח תשס"ו מס' 2040 מיום 15.12.2005 עמ' 91 (ה"ח 154)

....

(2) **נוהג רכב בדרך קלות ראש, או ברשלנות, או במהירות שיש בה בנסיבות המקרה סכנה לציבור, אף אם היא פחותה מן המהירות המקסימלית שנקבעה;**

"38. הורשע אדם - ...

(2) על עבירה מן המפורטות בתוספת השנייה, שגרמה לתאונת דרכים בה נחבל אדם או ניזוק רכוש;

תקנה 36(ד) לתקנות קובעת:

"36. ..

(ד) בכביש המחולק לנתיבים שבהם סומנו חצים המובילים לצומת, לא ייכנס הנהג לצומת, **לא יעבור בו ולא יצא ממנו אלא בכיוון חץ שסומן בנתיב שממנו נכנס לצומת;** לעניין תקנת משנה זו, "צומת" - לרבות מפגש עם כביש אחר.

"...

תקנה 21(ב)(2) לתקנות קובעת:

"21....

(ב) כל עובר דרך חייב להתנהג באופן **שלא** -

..

(2) **יגרום נזק לאדם או לרכוש ולא ייתן מקום לגרום נזק כאמור;**

עמוד 5

"...

סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה קובע:

"38. הורשע אדם -

....

(3) על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים **בה נחבל אדם חבלה של ממש,**

דינו - בנוסף לכל עונש אחר - פסילה מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה שלא תפחת משלושה חדשים. אולם רשאי בית המשפט, בנסיבות מיוחדות שיפרט בפסק הדין, להורות על פסילה לתקופה קצרה יותר."

תשובת הנאשם לכתב האישום:

ביום 21.7.2020 התקיימה הקראה בתיק והנאשם כפר באחריותו לתאונה.

לצד זאת, הודה הנאשם בעובדות המתוארות בסעיף 1 לכתב האישום ולפיהן כאמור לעיל, ביום 26.9.2018 בסמוך לשעה 10:00 נהג אופנוע מ.ר 5856689 בת"א בשדרות רוקח ממערב למזרח והתקרב לצומת מרומזר עם דרך נמיר.

הנאשם אף הודה בתוצאות התאונה לפיהן נחבל חבלה של ממש ובכך כי שני כלי הרכב ניזוקו.

מפנה לפרוטוקול הדין מיום 21.7.2020 עמ' 5 שורה 10 ואילך.

באשר לחבלות שנגרמו לנאשם, הודיעה ההגנה עוד באותו מועד כי היא מוותרת על שמיעת עדותו של עד תביעה מספר 7 והסכימה להגשת המסמכים ללא צורך בשמיעת עדותו. (המסמכים הרפואיים הוגשו בהמשך בהסכמת ההגנה וסומנו ת/3).

התיק נקבע לשמיעת ראיות:

מטעם המאשימה העידו: עדת התביעה מס' 1 הגב' חיתאם מוחסן -נהגת רכב ההונדה, היא המעורבת בתאונה, אשר מסרה עדות באשר לאופן התרחשות התאונה (העדה תקרא להלן: "המעורבת").

עד התביעה מס' 2 , מר דני דנוש דויטש - עד הראייה לתאונה, מסר בעדותו כי ראה את אופן התרחשות התאונה (העד ייקרא להלן: "עד הראייה").

עד התביעה מס' 8 , מר ויסמן אבי, מנהל בקרת רמזורים בעירית תל אביב - לגרסת המאשימה מסר למשטרת ישראל תקליטור/קובץ וידאו ממצלמת האבטחה בזירת התאונה ובו סרטון המתעד את התאונה נשוא כתב האישום. (העד ייקרא להלן: "מר ויסמן").

במהלך שמיעת הראיות בקשה המאשימה להגיש את הסרטון כראיה לאמיתות תוכנה - הסרטון הוגש לתיק בית המשפט בכפוף להתנגדות ההגנה אשר טענה כי הוא אינו קביל - **סומן ת/2 (להלן: "הסרטון")**.

בהחלטתי מיום 12.11.20 קבעתי בפרוטוקול הדיון, כי החלטה באשר לקבילות הסרטון תינתן בהכרעת הדין וכך אעשה.

שני עדים נוספים העידו מטעם משטרת ישראל, עד תביעה מספר 5 ועד תביעה מספר 6:

עד תביעה מס' 6 , רס"ר יאיר ירדני, בוחן משלוחת הבוחנים במשטרת ישראל - באמצעותו הוגש טופס /זכ"ד אשר טענת המאשימה יש בו כדי לתעד את שרשרת תפסתו של התקליטור/קבצי וידאו, ממצלמת האבטחה מיום 7.10.18 ובו **הסרטון**(העד ייקרא להלן: "הבוחן ירדני").

הטופס **סומן ת/1** אף הוא בכפוף להסתייגות ההגנה ולפיה אין לה התנגדות להגשת **ת/1** ככל והוא רלוונטי לעד עצמו. **לדברי העד הוא זה שערך אותו.**

לדברי העד, קבל את הקבצים המצוינים **בת/1** וביניהם הסרטון ממר ויסמן מעירית תל אביב.

עד תביעה מס' 5 , רנ"ג נמרוד מזל אף הוא בוחן משלוחת הבוחנים במשטרת ישראל - העיד כי קבל את התקליטור/דיסק ביום 15.10.18 וגיבה אותו במחשב היחידה. (העד ייקרא להלן: "הבוחן מזל").

מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד.

יריעת המחלוקת בין הצדדים:

כיוון נסיעת הנאשם:

המחלוקת המרכזית בין הצדדים נוגעת באשר **לכיוון נסיעת הנאשם** בנתיב בו נהג.

לטענת המאשימה, הנאשם נסע ישר בניגוד לחצים המסומנים על הכביש המסמנים שמאלה בלבד והתכוון מלכתחילה לנסוע ישר.

מנגד, לטענת ההגנה לא עלה בידי המאשימה להוכיח מעבר לספק סביר כי הנאשם התכוון לנסוע ישר וכי אכן נסע ישר.

משכך, לא ניתן לקבוע בוודאות הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם הוא זה שאחראי לתאונה ולא המעורבת.

קבילות הסרטון המתעד את התאונה:

מחלוקת נוספת נוגעת לטענת ההגנה, ולפיה **הסרטון אינו קביל** בשל כשלים בשרשרת תפיסת הסרטון וכי לא ניתן לבסס על פיו מסקנה הקושרת את הנאשם ו/או את אחריותו לתאונה.

בוחן התאונה לא העיד:

עוד טוענת ההגנה, כי בוחן התאונה בתיק לא מסר עדות בבית המשפט על עבודת הבוחנות אותה ערך כפי שעולה מחומר הראיות וכי לא ניתן לבסס כל קביעה בדבר מקום ההתרחשות המדויק של התאונה, היא "נקודת האימפקט".

מדובר בצומת רחבה אשר ניתן בה לפנות שמאלה ממספר נקודות על פני הצומת.

ההגנה הוסיפה וטענה, טענות נוספות באשר למהימנותן של עדי התביעה, אשר יפורטו להלן בהמשך הכרעת הדין.

בתום שמיעת הראיות בקשו הצדדים לטעון סיכומיהם בעל פה.

סיכומי המאשימה בתמצית - מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 18.4.2021, עמ' 26 ש' 13 ואילך

לטענת המאשימה, יש די בראיות ובעדויות כדי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום וזאת

ברמה הנדרשת במשפט פלילי ומעל לכל ספק סביר.

המעורבת, סיפרה על הטראומה שחוותה, תיארה את קורות התאונה כאילו התרחשה אתמול, זאת על אף שחלפו כ-3 שנים מיום קורות התאונה תוך שהיא מדייקת בפרטי התאונה כפי שהם עולים מהסרטון.

המעורבת דיברה מדם ליבה, בעדותה התייחסה למקום מגוריה ותיארה הכרות מוקדמת עם מקום התאונה.

לטענת המאשימה, המעורבת, בניגוד לנאשם, זוכרת את פרטי האירוע היטב וכן את כל שלבי התרחשותם.

גרסת עד הראייה תומכת ומחזקת את עובדות כתב האישום. המאשימה הפנתה לדבריו בפרוטוקול הדיון מיום 12.11.2020 עמ' 16 ש' 26:

"האופנוע או ששינה כיוון או החליק אבל נסע ישר ולא שמאלה כפי שהורה הנתיב".

העד הבחין בעבירה ולדבריו היה במרחק של 10 או 20 מטר מאחורי רוכב האופנוע.

באשר לקבילות הסרטון - הסרטון מתייחס לתאונה נשוא כתב האישום.

בסרטון נצפים רכב ואופנוע ובחומר הראיות קיימת שרשרת צריבת דיסקים עליה העידו עדי המאשימה.

זאת ועוד, מיקום התאונה רשום במדויק על הדיסק.

לחילופין טוענת המאשימה, בחינתה של הראיה על פי הפסיקה הנוהגת היום עוברת **ממבחן של קבילותה של הראיה למבחן של משקלה של הראיה.**

זאת ועוד, קיימת הלימה בין עדותם של עדי התביעה לבין הסרטון.

התאונה מתועדת ועולה בקנה אחד עם **עדות המעורבת** וכן מתיישבת עם **עדויות של עד הראייה**, אשר הינו עד תביעה ניטרלי.

הוגשו צילומים ממקום התאונה, מהם עולה בבירור מיקום כל אחד מהרכבים, החיצים מסומנים היטב על הכביש וניתן לראות בבירור את הנאשם נוסע ישר מהנתיב השמאלי ביותר המורה על פנייה שמאלה בלבד.

(יוער זה עתה כי התיעוד הצילומי היחידי אשר הוגש מטעם המאשימה הינו הסרטון).

לטענת המאשימה, הסרטון לא הוצג למעורבת בחקירה מאחר וזו סירבה לצפות בו בטענה שהיא סובלת מטראומה מהתאונה.

(יוער כבר עתה כי הדברים לא נמסרו מפיה של המעורבת במהלך עדותה בבית המשפט).

ובאשר לנאשם - למאשימה לא ניתנה האפשרות בבית המשפט לעמת את הנאשם אודות הסרטון בשל סירובו והטענה

כי אינו זוכר את התאונה.

לשיטת המאשימה, כל עוד הנאשם לא צפה בסרטון הוא מסכים לסרטון.

באשר ל"נקודת האימפקט" - הרי שבסרטון ניתן לראות בבירור את "נקודת האימפקט" כאשר הנאשם נמצא בנתיב השמאלי ביותר וממשיך ישר.

המאשימה סבורה, כי חרף העובדה שמסמכי בוחן התנועה לא הוגשו בשל מצבו הרפואי, יש די בחומר הראיות אשר הוגש והסרטון מדבר בעד עצמו.

לאור כל האמור, מבקשת המאשימה להרשיע את הנאשם במיוחס לו.

סיכומי ההגנה בתמצית - מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 18.4.2021, עמוד 27 שורה 6 ואילך:

בסיכומיה טענה ההגנה, כי יש לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

אשמתו של הנאשם לא הוכחה ברמה הנדרשת במשפט הפלילי ומעבר לספק סביר.

אין לקבל את לסרטון כראיה קבילה, שכן נפלו כשלים בשרשרת תפיסת הסרטון וכי קיים ספק האם הסרטון אכן מתעד את התאונה נשוא כתב האישום ולא אירוע אחר.

היחידה המשטרתית קיבלה לידיה 6 דיסקים המציינים מקומות שונים כאשר בשניים מהם מצוין "רוקח".

זאת ועוד, סרטון התאונה לא הוצג לעדי התביעה במסגרת החקירה המשטרתית ולא ניתן לאשר או לשלול האם הסרטון קשור לתאונה.

באשר לכיוון נסיעת הנאשם - גם אם אכן הסרטון יתקבל כראיה קבילה, הרי שהסרטון ושאר העדויות לא בהכרח מלמדות כי בכוונת הנאשם היה לחצות את הצומת בנסיעה ישר ואין לשלול את האפשרות כי רכב המעורבת הוא זה שסטה לתוך נתיב נסיעת הנאשם.

גם על פי "נקודת האימפקט" הנצפית בסרטון לא ניתן לראות כי מי שסטה בהכרח מנתיבו הוא הנאשם ולא המעורבת, זאת גם נוכח העובדה כי לא הוגשה חוות דעת של בוחן תנועה במסגרת חומר הראיות.

עוד טוענת ההגנה כי לא ניתן לראות בבירור את סימון הנתיב ("הקיוקו") על הכביש.

לטענת ההגנה, הנאשם לא זוכר את התאונה בשל זעזוע מוח שעבר כתוצאה ממנה והוא זוכר שנסע לכיוון הים ישר.

עד הראייה עצמו מאשר כי גם ממיקום "האימפקט" (נקודת המגע בין שני הרכבים) רוכב האופנוע יכול לפנות שמאלה, מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 12.11.2020, עמ' 17 החל מש' 22.

עדות המעורבת ולפיה הייתה ראשונה בצומת אינה מתיישבת עם הנצפה בסרטון, שכן מצפייה בסרטון עולה כי המעורבת נכנסה לצומת בנסיעה רצופה והרכב שהיה מעורב בתאונה לא היה הראשון בצומת.

ההגנה מבקשת לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום שכן לטענתה, המאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה הנדרש במשפט הפלילי.

פירוט עדויות עדי התביעה:

הבוחן ירדני, חוקר תאונות דרכים משנת 2016 - **מפנה לעדות מיום 12.11.20 עמ' 7 לפרוטוקול ועד עמ' 10 ש' 11.**

העד פירט את הפעולות אשר ביצע בתיק החקירה ובאמצעותו הוגש כאמור **ת/1** המתעד לכאורה את תפיסת הסרטון מעירית תל אביב, העברתו לתיק החקירה וצריבתו. לדבריו הוא ערך את **ת/1**.

בחקירתו הנגדית, נשאל על ידי ההגנה מדוע ציין את פעולותיו של **מר ויסמן**, אם הוא עצמו לא ביצע את הפעולות והשיב כי **מדובר בטופס מובנה** והוא ממלא את הרובריקות הריקות.

עוד מסר כי ביום המצוין בדו"ח ניגש למר ויסמן וקיבל ממנו דיסקים.

לשאלת בית המשפט אשר כי הוא אכן לא הוא הוריד בעצמו את הקבצים, אך קיבל אותם ממר ויסמן. עוד הוסיף בגילוי לב כי הוא אינו יכול לאשר כי אכן **מר ויסמן** הוא זה שהוריד את הקבצים.

לעניין השאלה המופיעה **בתיבה 1ד' בת/1** האם שעת הסרט מתאימה לשעון אחר? השיב כי הוא דואג לשאול את **מר ויסמן** בעניין זה וכי מדובר בניסוח קבוע, אך הוא עצמו לא בדק.

עמוד 11

כאשר נשאל לאן הורד הסרט לאיזה קובץ? השיב כי לא סימן וכי בתחתית **ת/1** כתב: "**מספר דיסקים וידאו כלהלן**"
ופירט 6 סרטונים.

העד אישר כי באשר לפירוט הסרטונים בתחתית ת/1 מדובר בכתב ידו.

העד אישר כי אכן הפירוט בדף לא מתייחס רק לתיק נשוא כתב האישום וכי יצא מעירית תל אביב עם מספר דיסקים.

כאשר נשאל לשאלת בית המשפט כיצד ניתן לדעת אם הדיסק שייך לתיק הנדון השיב:

"אני משיב שעל מספר 6 רשום רוקח - נמיר ו-3 פנקס נמיר". עמ' 9 ש' 23-24.

עוד חיזק את דבריו לשאלת ההגנה ומסר כי מר ויסמן הביא לו מספר דיסקים ופירט את התאונות ואת מקומות התאונה.

כאשר הוטח בפניו כי **דיסק מספר 3** אף הוא מתייחס לתאונה באותה צומת, וכי "אבי" מעירית תל אביב לא אמר לו "פנקס - נמיר", אלא "רוקח - נמיר" וכי הוא לא שמע אותו מספיק טוב ולכן רשם מה שרשם והאם הוא יכול לסתור זאת? השיב בגילוי לב: "מאיפה אני יכול? אני לא זוכר את זה בכלל.

בעניין זה יוער כי היה בידי ההגנה לנסות לעתור לקבל לידיה את 6 הדיסקים ולהציגם לעד או לבקש כי בית המשפט יצפה בהם ולכל הפחות בדיסק מספר 3 אך היא לא עשתה כן מנימוקיה שלה.

העד מר ויסמן - מנהל בקרת רמזורים בעיריית תל אביב - מפנה לעדותו בפרוטוקול מיום 12.11.20 עמ' 10-13.

העד פירט אודות הפעולות שעשה בתיק, מסר כי הינו מזהה את חתימתו על **ת/1**.

בחקירתו הראשית, מסר כי תפקידו להוריד קבצי וידאו לפי בקשת בוחנים ממשטרת ישראל.

הוא ממלא את הפרטים בחלקו **בת/1** וחותם ואילו בוחני התנועה חותמים על החלק שלהם.

אישר כי הכיתוב על הדיסק שהוצג לו: "נמיר -רוקח 26.9.2018" הינו כתב ידו.

אישר כי הוא מזהה את חתימתו **בת/1** ומצביע על "חתימת המוסר".

בחקירה נגדית כאשר נשאל לגבי **סעיף 1ד' בת/1** לא זכר להשיב, האם הוא בדק את תאימות השעה או אחר מאחר וחלף זמן של כשנתיים.

העד מאשר בפירוש כי הוא זה שבדק את מיקום הצומת, מאחר והבוחן ביקש ממנו להוריד דיסק מצומת רוקח נמיר וכי הוא היחיד שמוריד.

יוער כבר עתה, כי גם העד **מר ויסמן** לא עומת על ידי ההגנה בשאלה האם קיימת אפשרות כי ארעה תאונה נוספת בצומת רוקח נמיר, שהרי זה העד אשר לגרסת **הבוחן ירדני** מסר לו את הפירוט של הדיסקים אותם ציין בתחתית ת/1.

ב"כ הנאשם ניסה להטיח בעד כי לא זיהה את כתב ידו **ואולם באשר לחתימתו על ת/1 העד חזר ואימת את חתימתו** ובאשר לזיהוי של כתב יד מסר בגילוי לב כי הוא אינו יודע אם זה כתב ידו.

ההגנה ניסתה לערער את גרסת העד גם בנקודה נוספת כאשר נשאל על ידה האם קיימת אפשרות ולפיה הוא מוריד תחילה את 6 הסרטונים ורק לאחר מכן כותב מה הכיל כל דיסק?

על כך השיב העד, כי זה תלוי בגודל הקובץ של הדיסק, הוא נותן לזה שם לפי הצומת ואז רואה מה צרב ורושם.

העד אשר כי בהחלט קיימת אפשרות שהוא צורב את הדיסק עם הקבצים שהבוחנים ביקשו ובסיום הצריבה הוא מוציא את הדיסק מהצורב ורושם.

כאשר נשאל האם יש אפשרות שצרב שני דיסקים ורשם ורק אחר כך צרב עוד שני דיסקים ורשם? **השיב בשלילה וציין כי הינו צורב כל דיסק ורושם.**

כאשר נשאל האם תיעד את אופן פעולתו? **השיב בשלילה ומסר כי הוא אינו מציין זאת בעבודתו הפנימית וגם לא בתיק הנדון.**

כאשר נשאל האם בשעה שחתם על **ת/1** ידע לאיזה תיק זה קשור השיב בשלילה וכי זה אינו מעניינו.

עוד נשאל, האם ידע אם **ת/1** מתייחס לדיסק אחד או לכמה דיסקים? ועל כך השיב כי אינו זוכר וכי אינו יכול לזכור.

העד נשאל כיצד ידע שת/1 מתייחס לדיסק הרלוונטי כאשר חתם עליו? על כך השיב כי שוטר בא לקחת את הדיסק הוא חתם והשוטר לקח את הטופס.

העד נשאל האם הוא יכול לשלול את האפשרות **ש1/ת** יוחס לדיסק אחד ואחר כך הועבר בתחנה לתיק אחר? העד השיב כי הוא אינו יכול לענות על כך.

כאשר נשאל לשאלת בית המשפט האם ניתן לדעת על פי החלק העליון בטופס **1/ת** עד לחתימתו על לאיזה קובץ מתייחס **1/ת** השיב בגילוי לב כי הוא אינו יכול לדעת והטופס **1/ת** מתייחס למה שרשום בהמשך הטופס.

כאשר נשאל כיצד הוא חותם לפני שהוא יודע את ההמשך השיב כי הוא חותם לאחר שהשוטר ממלא את כל הטופס.

בחקירה חוזרת לשאלת ב"כ המאשימה מה הן הפעולות אשר עשה **בת1** ועל מה הוא חותם הבהיר העד, כי השוטר הוא זה שממלא את הטופס עם הפרטים והשמות של הקבצים שהוא הוריד והוא חותם.

העד הבוחן מזל - מפנה לעדותו בפרוטוקול הדיון מיום 12.11.2020 בעמ' 13-15

העד פירט את חלקו **בת1**.

בתחילה בחקירה הראשית מסר כי קבל מהבוחן ירדני דיסק ביום 15.10.18 והוא בעצם החותמת שגיבה את הדיסק במחשב היחידה זה החלק שלו.

ואולם בהמשך בחקירתו הנגדית, בקש לתקן את עדותו ומסר כי הוא אינו יודע מי מסר לו את הסרטון כי בטופס לא כתוב, כתוב העתקה של קבצים והחוקר הוא יאיר.

הוא אינו יכול לאשר שקבל את הדיסק מיאיר ירדני הוא החוקר בתיק, וכי כל מה שהוא יכול לאשר זה שקיבל דיסק וביצע העתקה.

כאשר נשאל האם המסמך לא אמור להוות שרשרת המתעדת איפה היה הדיסק? השיב, כי אין מדובר בשרשרת אלא ברישום ולפיו גיבה את הדיסק.

כאשר הוטח בפניו כי הדיסק הלך לאיבוד ולאחר מכן נמצא דיסק אחר השיב כי גם אם הדיסק הלך לאיבוד יש לו במחשב דיסק אחר.

כאשר נשאל כמה דיסקים צרב? מסר כי כתוב סרטון אחד. עוד השיב כי זה לא יכול להיות דיסק 1 זה תלוי בג'יגה. הוא אינו יודע כמה דיסקים.

לשאלת בית המשפט אם הוא זוכר שקבל דיסק אחר אשר אינו קשור למסמך? השיב כי אינו זוכר שקבל דיסק מעבר למסמך עליו העיד.

עד הראייה לתאונה, מר דויטש - מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 12.11.2020 עמ' 16 שורה 10 ואילך.

בחקירתו הראשית, מסר כי לדבריו, ביום האירוע הייתה לו פגישה בעיר תל אביב והוא נסע חזרה למשרד שלו ברמת אביב רוקח לכיוון מזרח, בצומת רוקח נמיר החליט לפנות שמאלה, לכיוון נמיר צפון.

לדבריו יש שם 2 נתיבים כשהנתיב השמאלי מיועד רק לפניה שמאלה.

בעדותו מסר כי לפניו נסע קטנוע ולפניו רכב וכי לפניו מימין היה רכב. לשאלת בית המשפט השיב כי הרכב היה לצידו של האופנוע. הרכב הימני היה בימני ואותת שמאלה.

היה רמזור ירוק והוא החל את הפניה שמאלה וכך גם היתר, באמצע הצומת האופנוע או שינה כיוון או שהחליק אבל נסע ישר ולא שמאלה כפי שהורה הנתיב.

העד חזר והדגיש כי יש שני נתיבים השמאלי רק שמאלה והימני ישר ושמאלה.

האופנוע והרכב התנגשו צד אל צד. כשראה את רוכב האופנוע נופל התקשר למשטרה.

מדגיש כי הייתה ניידת משטרה אשר יצאו ממנה שוטר או שוטרת והגישו עזרה לרוכב האופנוע.

כשנשאל כיצד ראה שרוכב האופנוע נסע ישר השיב:

"הייתי במרחק של בין 10 ל- 20 מטר מאחורי רוכב האופנוע" (עמ' 17 ש' 5)

בחקירתו הנגדית, כשנשאל היכן היה רוכב האופנוע כשראה אותו בפעם הראשונה?

השיב כי היה לפניו. עוד מסר כי למיטב זיכרונו, התנגשות הרכבים הייתה באמצע הצומת.

וכשאלת הסניגור האם "מקום האימפקט" עלול להסתדר כמסלול נסיעה של הנאשם שמאלה השיב בחיוב והוסיף: "כן. אבל מכל מקום בצומת ניתן לפנות שמאלה" (עמ' 18 ש' 5).

כאשר נתבקש להבהיר תשובתו בחקירה חוזרת מסר:

"אני עונה עתה בתור עד ולא בתור כמהנדס. מכל מקום בצומת ניתן לפנות שמאלה, אין לזה קשר לנקודת האימפקט. אני ראיתי אותם נפגשים אחד עם השני פחות או יותר באמצע הצומת."

(עמ' 19 ש' 2-3).

המעורבת בתאונה, נהגת רכב ההונדה - מפנה לפרוטוקול מיום 12.11.20 עמ' 21-19 החל מש' 26

בחקירתה הראשית, העידה כי הינה מכירה את הצומת מאחר והיא מתגוררת באיזור הרבה שנים.

באותו יום נסעה לכיוון ביתה ברחוב נח 4 בנתיב הימני משני נתיבים הפונים שמאלה, מאחר והיא צריכה בהמשך לפנות מיד ימינה לכיוון רחוב חיים לבנון.

היא זוכרת בבירור שלא היה לידה אופנוע רק רכב מצד שמאל, **כשפנתה שמאלה בתוך המסלול שלה פתאום שמעה בום וראתה מישהו עף ונוחת על הכביש.**

מסרה כי רכבה נפגע בצד שמאל.

המאשימה בקשה להציג לעדה במהלך עדותה בבית המשפט את הסרטון אשר לא הוצג לה בחקירה.

משכך, ועל מנת שלא יהא בכך כדי להפתיע את ההגנה ולפגוע בזכויות ההגנה לא אפשרתי זאת.

בחקירתה הנגדית, מסרה כי עמדה באור אדום ועד לרגע התאונה לא ראתה שום אופנוע.

העדה שללה גם את האפשרות שרכב אחר פגע באופנוע.

לדבריה, היה רכב לצידה היה רכב בצד שמאל ולא היה כל אופנוע ביניהם בצומת כשעמדו ברמזור באור אדום.

כאשר נשאלה כמה זמן הייתה באור אדום השיבה כי הייתה ראשונה בצומת וכי בדיוק האור התחלף לאדום ועמדה מספיק זמן בצומת.

העדה אשרה לשאלת הסניגור המלומד כי כאשר התחלף לירוק החלה לנסוע.

עוד אישרה לשאלת הסניגור כי הכביש היה מסומן והיא הייתה בתוך הכביש וכי כשפנתה שמאלה הסתכלה במראות לוודא שלא עוקפים אותה.

המסמכים הרפואיים בעניינו של הנאשם הוגשו בהסכמת ההגנה וסומנו ת/3.

בתום פרשת התביעה הכריזה המאשימה אלו הם עדיי.

המאשימה הודיעה כי היא מוותרת על העדת עד תביעה מס' 3 - בוחן התאונה בתיק, מר בני פרידמן, לדבריה הסיבה לכך נעוצה במצבו הרפואי. ההגנה אף היא לא בקשה לזמנו כעד מטעמה.

כמו כן, ויתרה המאשימה על העדת עדת תביעה מספר 4.

פרשת ההגנה:

הנאשם העיד לבדו - מפנה לעדותו בפרוטוקול מיום 18.4.21 עמ' 23 ש' 10 ואילך.

בחקירתו הראשית, סיפר על השלכות התאונה על חייו.

מסר כי אינו זוכר דבר מהתאונה וכי נסע בדרך שאינו מכיר עם ג'י.פי.אס.

יחד עם זאת, העיד כי יכול להיות שעשה טעות קטנה, יכול להיות שנסע בכביש שאסור היה לו לנסוע, הנאשם חזר ואמר כי אינו זוכר דבר וסירב לצפות בסרטון. הנאשם אף סירב לדחות את הדיון.

הנאשם הביע תמיהה מדוע הוא זה שעומד לדין לאור העובדה כי הוא זה שנפגע כתוצאה מן התאונה? תמיהה זו הועלתה על ידו לא אחת גם במהלך הדיונים הקודמים.

הרושם המתקבל מדברי הנאשם הינו כי העובדה כי הוא היחידי שנחבל כתוצאה מן התאונה, אשר למרבה המזל לא הסתיימה גם בחבלת גוף למעורבים נוספים, מקשה עליו בקבלת האחריות לתוצאותיה, על אף שהוא מאשר בעדותו כי נסע ישר וכי יתכן ועשה טעות.

בחקירתו הנגדית, העיד כי זוכר שבא מכיוון הים, נסע לכיוון העבודה, למיני ישראל, נסע ישר במהירות של 30 קמ"ש.

ב"כ המאשימה הפנתה את הנאשם לחקירתו במשטרה בניסיון לרענן את זכרוננו והטיחה בפניו כי במהלך החקירה כשהוצע לו לצפות בסרטון אמר כי הוא רוצה לדעת מה קרה ונרשם מפיו בהודעה מיום 7.10.18: "**פעם ראשונה שאני רואה את הסרטון ואני בשוק ממנו**..."

על כך השיב הנאשם, כי הוא לא מבין את הצורה שבה חקרו אותו, מדובר בחקירה יום לאחר האשפוז וכי הוא לא יודע כיצד לדבר עם שוטרים.

יודגש, כי מדובר בחלוף תקופה של כשלושה שבועות לאחר התאונה.

עוד נשאל מדוע סרב בחקירה להיוועץ עם עורך דין כשהוצע לו? על כך השיב, כי בן אדם שאינו אשם לא צריך עורך דין.

כאש הוטח בפניו כי בבית המשפט העיד עד ניטרלי אשר על אף שלא ראה את הסרטון, עדותו בבית המשפט ולפיה היה מאחוריו עולה בקנה אחד עם הסרטון, השיב בעמ' 18 לפרוטוקול ש' 12:

"כל הכבוד לו שיעיד מה שהוא רואה. אני לא יודע מה האינטרס שלו."

כאשר נשאל, האם יש ברשותו מסמך המעיד על אובדן זיכרון או כל מסמך אחר המעיד על מצבו הרפואי? מסר כי יש ברשותו מסמך המסמך הוגש **וסומן נ/1**.

לאחר עיון במסמך ציינה ב"כ המאשימה לפרוטוקול כי **המסמך נ/1** מתייחס לבעיות אורטופדיות ולא לזעזוע מוח.

לדברי הנאשם לא טיפלו בו בבעיית הזיכרון אלא בזעזוע מוח מאחר ונמסר לו כי הזיכרון יחזור.

כאמור לעיל בסוף שמיעת הראיות בקשו הצדדים לסכם טיעוניהם בעל פה.

לצדדים ניתנה אפשרות להשלים פסיקה, ואולם, עד לכתיבת שורות אלה לא הוגשה פסיקה.

דין והכרעה:

השאלה העומדת לדיון הינה, האם עלה בידי המאשימה להוכיח ברמה הנדרשת במשפט הפלילי, בהתבסס על חומר הראיות המצוי בפני בית המשפט, כי הנאשם אחראי לתאונה נשוא כתב האישום וכי בצע את העבירות המיוחסות לו.

לאחר שבחנתי את חומר הראיות, העדויות וטיעוני הצדדים, השתכנעתי כי עלה בידי המאשימה להוכיח, ברמה הנדרשת במשפט פלילי את עובדות כתב האישום וכי בחומר הראיות אשר הונח בפני בית המשפט יש די כדי להרשיע את הנאשם.

אכן, מסכימה אני עם חלק מטענות ההגנה באשר לפגמים אשר נפלו בחקירה ואולם וזה העיקר, לא מצאתי כי מדובר בפגמים היורדים לשורשו של עניין עד כדי זיכוי הנאשם, או שיש בהם כדי לעורר ספק סביר בדבר אחריות הנאשם לתאונה ומעורבותו בעבירות המיוחסות לו.

עדויות עדי התביעה הותירו בי רושם מהימן, גם אם בחלק מעדויות מי מהם לא היה דיוק מקסימלי.

לא התרשמתי כי מדובר באי דיוק הנעוץ באי אמירת אמת או בניסיון טיוח.

מכל מקום, אי הדיוק אינו נוגע לשאלה מהותית או כזה הגורע מהראיות המשמעותיות המצויות והמסבכות את הנאשם באופן ודאי באחריות לתאונה וברמה הנדרשת במשפט פלילי.

"ספק סביר" אין פירושו "ספק סתם" אלא ספק אשר יש לו אחיזה במציאות.

מכלול הראיות בהצטברותן ובשילובן גם יחד, הן הישירות והן הנסיבתיות מובילות בהכרח בנסיבות תיק זה למסקנה אחת הגיונית ולפיה הנאשם הוא האחראי לתאונה ולתוצאותיה.

בעניין זה מפנה לע"פ 70237/07 אדרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) ולפסיקה המאוזכרת שם:

"...היעדרה של ראיה מכסימלית אינו שולל את יכולת התביעה להוכיח את המוטל עליה שהרי די שהטעון הוכחה יוכח באמצעות ראיה מספקת.."

ברור כי אין פירוש הדבר כי ניתן להקל ראש עם מחדלי החקירה ויש ליתן לכך את הדעת ואולם, אין באלה גם לא במשקלם המצטבר בתיק זה כדי להביא עד כדי זיכוי הנאשם ואלה יילקחו בחשבון במידת הצורך בגזירת הדין.

ניתוח הראיות:

טרם הדיון בקבילות הסרטון, המהווה למעשה ראיה דיגיטלית בעלת תוספת ראייתית מחזקת לראיות הקיימות, סבורני כי יש מקום לדון תחילה בדיות הראיות האחרות אשר הובאו על ידי המאשימה, שהרי **אין חולק כי קיימים מקרים בהם הוכחת האחראי לתאונת דרכים הייתה הנה ועדיין אפשרית גם ללא הצורך בתיעודה בראיה דיגיטלית.**

יחד עם זאת, ועל מנת "שלא אצא פטורה בלא כלום" אתייחס לקבילות הסרטון ולחילופין למשקלו בהמשך הדיון.

ראשית לכל אפנה לתשובת הנאשם עצמו לכתב האישום בשלב ההקראה:

הנאשם עצמו הודה באמצעות בא כוחו **בעובדות סעיף 1 לכתב באישום** לפיהן, בתאריך 26.09.2018 בסמוך לשעה 10:00 נהג אופנוע מספר 5856689 בת"א בשדרות רוקח ממערב למזרח והתקרב לצומת מרומזר עם צומת נמיר.

כמו כן, הנאשם הודה במעורבותו בתאונה ובתוצאותיה לרבות הנזק לכלי הרכב המעורבים ובכלל זה רכבה של המעורבת.

מאחר והנאשם עצמו הודה באמור לעיל, הרי שמדובר בעובדות אשר אינן טעונות הוכחה על ידי המאשימה ואין לגביהם מחלוקת.

מפנה לפרוטוקול הדין מיום 21.7.20 עמוד 5 שורה 11 ואילך.

עדות המהימנה והעקבית של עד הראיה והמעורבת:

מדובר בעדים אשר העידו בצורה עקבית והותירו בי רושם מהימן לגבי אמיתות דבריהם באשר לאופן התרחשות התאונה.

שילוב עדותם והמסקנה העולה מהן הינה כי הנאשם הוא זה האחראי לתאונה.

עד הראיה הינו עד ניטרלי, מסר עדות עקבית באשר לכיוון נסיעת הנאשם אופן נהיגתו ומיקום הנאשם בזירת התאונה.

עדותיו לא נסתרה על ידי ההגנה.

זאת ועוד, אין בעדות העד גם כדי לסבך את המעורבת באחריות לתאונה.

לדברי העד הגיע לצומת "נמיר - רוקח" והחליט לפנות שמאלה לכיוון נמיר צפון.

יש שם שני נתיבים כאשר השמאלי רק שמאלה.

לפניו נסע קטנוע ולפניו רכב, לפניו מימין היה רכב.

היה רמזור ירוק והוא התחיל את הפניה שמאלה וכך גם היתר, **באמצע הצומת רוכב האופנוע או ששינה כיוון או שהחליק אבל נסע ישר ולא שמאלה כפי שהורה הנתיב.**

האופנוע והרכב התנגשו צד אל צד.

מפנה לפרוטוקול הדיון מיום 12.11.2020 עמ' 16 ש' 20 ואילך.

העדה המעורבת בתאונה העידה אף היא, בצורה מהימנה בדבר התרחשות התאונה.

לדבריה נסעה בנתיב הימני משני נתיבים הפונים שמאלה, זכרה בבירור שלא היה לידה אופנוע אלא רק רכב מצד שמאל.

כאשר פנתה שמאלה בתוך המסלול שלה, פתאום שמעה בום וראתה מישהו עף ונוחת על הכביש, רכבה נפגע בצד שמאל.

כפי שיובהר בהמשך, יש בדעתי לקבל את הסרטון כראיה קבילה ולכל הפחות ליתן לו משקל של ראיה מחזקת לראיות הקיימות לחובת הנאשם.

לצד זאת, לא נעלמה מעיני טענת ההגנה כי אכן מצפייה בסרטון עולה כי המעורבת לא הייתה ראשונה בצומת כפי שמסרה בחקירה הנגדית לשאלת הסניגור:

"ש. כמה זמן עמדת ברמזור אדום?"

ת. הייתי ראשונה בצומת. כאילו בדיוק התחלף לאדום ועמדתי מספיק זמן. זה צומת גדול ורחב.

ש. ואז התחלף לירוק והתחלת לנסוע?"

ת. כן."

מצפיה בסרטון אכן עולה כי הנאשמת לא היתה ראשונה בצומת אלא הייתה השלישית ברמזור.

עוד עולה כי כשהגיעה לצומת היה אור אדום והמעורבת המתינה החל מהשעה 10:11:31 ועד השעה 10:12:42 וכי אכן היה לידה רכב.

יחד עם זאת, לאור מכלול הראיות ובכלל זה יתר העובדות הנצפות בסרטון ועדות "עד הראיה" אשר יש בהם כדי לחזק את מרבית עדות המעורבת לא מצאתי כי יש באי ההתאמה בעדותה בנקודה זו כדי לפגוע במהימנותה, בבחינת פיצול העדות "פלגינין דיבורא".

המעורבת עצמה אף היא לא צפתה בסרטון, מדובר בעדות מזיכרון באירוע מלפני כשנתיים וחצי וגם אם מדובר באי התאמה מסויימת הרי שאין בה גם רלוונטיות לשאלה השנויה במחלוקת או כדי לגרוע ממהימנותה.

הדברים נאמרים ביתר שאת, גם ביחס ליתר הפרטים אותם מסרה ואשר הם המהותיים והמעידים על אחריות הנאשם לתאונה כפי שזו נלמדת הן ממכלול יתר הראיות והן מעדות הנאשם עצמו.

מפנה לפרוטוקול הדין מיום 21.7.2020 עמ' 5 שורה 10 ואילך.

זאת ועוד, הנאשם מנסה לטעון להגנתו כי אינו זוכר את התאונה ואולם אין לשכוח כי המעורבות עצמה הייתה מופתעת מהתאונה לא פחות ממנו שהרי לטענתה רוכב האופנוע כלל לא עמד לידה עובר להתרחשות התאונה.

הדברים מקבלים חיזוק מצפייה בסרטון.

כפי שעולה מהסרטון כאמור **המעורבות לא נכנסה לצומת בנסיעה רציפה אלא כשהגיע לצומת היה אור אדום והיא המתינה כדקה.**

ואולם וזה העיקר בזמן שהמתינה בצומת רוכב האופנוע לא עמד לידה, אלא רכב אחר.

"ש. האם זה נכון שעד לרגע התאונה לא ראית שום אופנוע?"

ת. נכון, וגם לא שמעתי קול אופנוע."

(מפנה לפרוטוקול הדין מיום 12.11.2020 עמ' 19 ש' 24 ואילך).

בעניין זה אוסיף ואציין כי ככל וההגנה סבורה כטענתה כי המעורבות היא זו שנכנסה לנתיב הנאשם, הרי שהאפשרות להציג למעורבת את הסרטון לא נמנעה ממנה עת חקרה אותה בחקירה נגדית.

אלא שברור היה גם להגנה עצמה כי צפייה בסרטון אשר על פיו היא מבקשת לערער מהימנות העדה מעידה בבירור כי הנאשם אחראי לתאונה והוא זה שנכנס לנתיב המעורבת.

מחד, מבקשת ההגנה לפסול את הסרטון כראיה קבילה ומנגד, כאשר נוח לה מבקשת לעשות בו שימוש לטובת הנאשם כדי לערער מהימנות המעורבת.

לאור כל האמור סבורני כי בנסיבות תיק זה גם אמלא דו"ח הבוחן והסרטון די היה בעדות המעורבת ועד הראייה הניטרלי כדי לחייב את הנאשם להשיב לאשמה אשר בעדותו עצמו היה אך כדי לחזק עדותם ולא אחרת.

מפנה לספרו של **כב' הש' קדמי "על הראיות חלק רביעי"** עמ' 1845-1846 (מהדורה משולבת ומעודכנת, תש"ע-2009 הוצאת דיונון), ולפיהם לנוכח קיומן של סתירות בית משפט רשאי לפלג את דברי העד ולקבל כמהימנים אותם חלקים שאינם נגועים בסתירות.

סתירות כשלעצמן, אין בהן כשלעצמן כדי למנוע מבית המשפט קבלת חלק מדברי העד תוך דחיית יתרם אולם הסיכון והבחירה אינם יכולים להיעשות באופן סתמי ושירותי אלא מתבקש יסוד סביר לאבחנה. יסוד זה מתקיים גם מתקיים בתיק זה.

המאשימה ויתרה על העדת **עד תביעה מספר 3 בוחן התאונה**, ההגנה גם היא לא בקשה לזמנו להעיד מטעמה ובסיכומו של דבר לתיק לא הוגשה חוות דעת בוחן, גם לא כזו מטעם ההגנה.

ואולם, **לא השתכנעתי כטענת ההגנה כי בכל תיק של תאונת דרכים חובה על המאשימה לבסס את אחריות הנאשם לתאונה על חוות דעת בוחן על מנת שתעמוד בנטל הראייתי המונח לפתחה.**

חוות דעת הבוחן מבוססת ברובה על חומר הראיות אשר ממילא מוגש לתיק בית המשפט ואין הכרח כי בכל תיק תאונת דרכים בית המשפט לא יוכל להסיק את המסקנה אליה היה מגיע הבוחן על סמך אותו חומר הראיות.

זאת ועוד בנסיבות תיק זה סבורני כי הצפייה בסרטון יש בה אף כדי ליתר את הצורך בעדות בוחן שהרי היא מתארת ומתעדת בזמן אמת את אופן התרחשות התאונה.

מפנה להכרעת הדין של **כב' השו' שור מבית משפט לתעבורה מחוז תל אביב (בת-ים) בת"ד 3092-10-18 בעניין מדינת ישראל נ' שמעוני** מיום 28.2.20 וכן **לפסק הדין של כב' השו' בן יוסף מבית המשפט המחוזי בתל אביב בעפ"ת 46018-12-20** מיום 1.2.21 בו נדחה ערעור ההגנה על הכרעת הדין.

על פסק הדין בערעור הוגשה בקשת רשות ערעור לבית משפט עליון **ברע"פ 1479/21** אשר נדחתה אף היא ביום 4.3.21.

היא הנותנת גם בתיק שלפנינו.

גם בהיעדר חוות דעת בוחן ועל אף שההגנה התנגדה להגשת הסרטון הנאשם בחר להעיד להגנתו.

עדות הנאשם עצמו בבית המשפט ודבריו במהלך ניהול התיק יש בה היא כשלעצמה כדי לסבכו באחריות לתאונה:

בדיון שהתקיים בפני ביום 12.11.2020 עמ' 19 ש' 14 ואילך ביקש הנאשם לשאת מספר דברים:

"... אמרו לי במשטרה שגבר פגע בי. מי שנפגע מהתאונה זה אני, לא עבדתי כ- 7 חודשים, אני מלא בברגים. לא מבין למה כל האירוע הזה קורה. האופנוע שלי התרסק. אני נפגעתי. למי עשיתי משהו? למישהו קרה משהו מלבד מה שקרה לי, אני היחיד שנפגע? מה המטרה? אני לא נוהג שנה וחצי ועומד לפני ניתוח. האם למעורבת קרה משהו פיזי? אני לא זוכר מה היה? גם אם לא הייתי בסדר, היה עוד מישהו שפגע בי. הוא לא ראה?"

בעדותו הראשית בפרוטוקול מיום 18.4.21 עמ' 23 החל מש' 13 ואילך העיד הנאשם כדלקמן:

"...שילמתי מחיר כבד...רק אני נפגעתי בתאונה הזאת... אני מבקש מבית המשפט שיתחשב בי. אני יודע שהתעוררתי בבית החולים ואינני זוכר דבר מהתאונה..."

ובהמשך:

"נסעתי בדרך שלא מכיר עם הג'י.פי.אס..." ש' 16.

"יכול להיות שעשיתי טעות קטנה, יכול להיות שנסעתי בכביש שהיה אסור לי לנסוע..." בש' 17.

"אינני זוכר כלום. אין לי מה להגיד, אינני רוצה לראות את הסרטון..." בש' 18.

בחקירתו הנגדית השיב לשאלות ב"כ המאשימה:

ש. אני לא אציג לך את הסרטון אבל אגיד לך מה ראינו בסרטון...

ת. אני זוכר שבאתי מכיוון הים מחולון יפו ונכנסתי ימינה חולון לים ימינה.

ת. התאונה הייתה על פי הראיות, נסעתי לכיוון העבודה למיני ישראל, נסעתי ישר ב- 30 קמ"ש.

הן בעדותו הראשית והן בחקירתו הנגדית של הנאשם נמצאו סתירות. מחד העיד כי אינו זוכר דבר, ומנגד מסר פרטים באשר לכיוון נסיעתו.

לא זו אף זו, גם מיוזמתו האישית אינו שולל אפשרות כי עשה טעות וכי נסע בכביש שהיה אסור לו לנסוע: "גם אם לא הייתי בסדר, היה עוד מישהו שפגע בי. הוא לא ראה?"

"יכול להיות שעשיתי טעות קטנה, יכול להיות שנסעתי בכביש שהיה אסור לי לנסוע."

ואם לא די בכך, הרי שגם בחקירתו הנגדית מסר: "...נסעתי ישר ב- 30 קמ"ש".

משילובן של עדות הנאשם עצמו, עדות המעורבת והעד הניטרלי עולה כי הנאשם נסע ישר בניגוד לנתיב המורה שמאלה בלבד ואילו המעורבת נסעה במסלול המיועד לה.

יודגש, כי גם בחקירתה הנגדית של המעורבת לא עלה בידי ההגנה לסתור את עדותה ולפיה נסעה בתוך הנתיב שלה ולא סטתה לנתיב הנאשם.

ומכאן לקבילות הסרטון ולטענת ההגנה בדבר הפגמים אשר נפלו בשרשרת תיעוד תפיסתו:

לטענת ההגנה כמפורט בסיכומיה נפלו פגמים בשרשרת תפיסת הסרטון המתועדת **בת/1** אשר יש בהם כדי למנוע קבלת הסרטון כראיה קבילה.

זאת ועוד, טוענת ההגנה כי לא עלה בידי המאשימה להוכיח קשר בין הסרטון לתאונה נשוא כתב האישום וכי אכן מדובר באותה תאונה.

שמעתי בקשב רב את טענות ההגנה באשר לקבילות של הסרטון ואינני מקלה ראש בהן באשר לחלק מהפגמים הנוגעים לאופן תיעוד תפיסת הדיסק ובעיקר לסדר החתימות והעובדה כי **בת/1** מפורטים בין היתר מספר דיסקים אשר אינם קשורים לתיק החקירה.

יחד עם זאת, לאחר שמיעת הראיות ובחינתן הגעתי לכלל מסקנה כי אין מדובר בפגמים כה מהותיים אשר יש בהם כדי לפגוע בקבילותה של הראיה או בתוצריה.

אין מדובר בתפיסה בלתי חוקית של הדיסק או בפגמים הנוגעים לשיבוש ואשר יש בהם כדי לעורר ספק בליבי כי אכן מדובר בסרטון המתעד את התאונה נשוא כתב האישום.

ההגנה גם לא טענה לפגם במכשיר ההקלטה או כי נעשתה פעולת שיבוש בחומר המתועד בסרטון.

הכלל לגבי קבילותה של הקלטה נקבע עוד בע"פ 639/79 דוד אפללו נ' מדינת ישראל, לד(3) 561 (1980):
"השאלה העיקרית היא תמיד זו, אם ההקלטה משקפת נאמנה את האירוע, ואם התשובה על כך היא בחיוב, כי אז הונח היסוד לקבילותה."

בע"פ 869/81 מוחמד שניר נ' מדינת ישראל, לח(4) 169 (1984) **נקבע:**

"כדי שיהיה בידיו של בית המשפט להחליט על קבלת סרט ההקלטה או התקליט, יש להוכיח או להראות תחילה קיומם של כמה תנאים מוקדמים... כי המכשיר או האמצעי האחר ששימש להקלטה, פועל כהלכה ועשוי לקלוט או להקליט

דברים שנאמרו... שהאדם אשר טיפל בהקלטה ידע את מלאכתו... שההסרטה או ההקלטה מהימנות ונכונות.. ההקלטה, המשקפת נאמנה את אשר צותת לו, היא הקבילה..."

בנסיבות תיק זה אני קובעת כי המאשימה עמדה בתנאים הנדרשים על אף טענות ההגנה, ומכל מקום אני גם מקבלת את טענתה החלופית של המאשימה החלופית לעניין המעבר ממבחן של קבילות למבחן של משקל.

קבילות הינו מונח המבטא כשרותה של ראיה לבוא בפני בית משפט ולתרום לפיתרון השאלות השנויות במחלוקת ואולם **משקל** הינו מונח המבטא את כוחה האופרטיבי של הראיה כלומר, האם ניתן לבסס על פיה לבדה או יחד ראיה אחרת ממצאים בנקודות השנויות במחלוקת.

עוד לעניין פסילת ראיות מפנה לנוסחת איזון אשר נקבעה על ידי הנשיאה דאז, כב' השו' בייניש בהלכת יששכרוב בע"פ 5121/98 (פורסם בנבו) מיום 4.5.06 בה נקבע כי תמצית עיקריה של דוקטרינת הפסילה הפסיקתית הינה כי ראיה שהיא רלוונטית קבילה במשפט.

עם זאת נקבע, כי לבית המשפט שיקול דעת לפסילת קבילותה של ראיה אם נוכח כי הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תיצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן שלא בהתאם לגדריה של פסקת ההגבלה.

מדובר בנוסחת איזון עקרונית השואפת להשגת פשרה ראויה בין מכלול הזכויות והאינטרסים.

מחד, הלחימה בעבריינות חשיפת האמת ההגנה על שלום הציבור אל מול ההגנה על זכויות הנאשם והגינות ההליך המשפטי.

נוסחה זו תיושם על פי שיקול דעתו של בית המשפט בהתחשב בנסיבותיו של כל תיק וביחס לחומרתה של אי החוקיות אשר היתה כרוכה בהשגת אותה ראיה.

מפנה בעניין זה גם להחלטתי ב"טענת זוטא" בתיק ת"ד 915-09-19 מדינת ישראל נ' איסקוב מיום 2.11.20 ולפסיקה המאוזכרת שם.

זאת ועוד, בע"פ 987/02 מדינת ישראל נ' איסמעיל בן מחמוד זביידה נקבע, כי אין לומר כי פגמים בניהול חקירה ובכלל זה ליקויים בסימון מוצגים ובתיעוד שרשרת העברתם בהכרח יורדים לשורש ההליך המשפטי וכי יש לבחון קבילותה ומשקלה של כל ראיה על פי מכלול נסיבות העניין וביחוד לפי סוג הפגמים, בהתחשב בשאלה אם היה בפגמים אלה כדי לקפח את הגנת הנאשם.

ומן הכלל אל הפרט בתיק שלפנינו:

מצפייה בסרטון עולה כי הא מתעד תאונה בין רכב לאופנוע. אכן מסכימה אני כי קיים קושי בצפייה רגילה לזהות את מספר הרישוי של האופנוע.

יחד עם זאת מצפייה בסרטון עצמו עולים ממצאים נוספים אשר יש בהם ללמד כי הוא מתעד את התאונה נשוא כתב האישום.

כך למשל, בסרטון מופיע הכיתוב: **"צומת 150 רוקח נמיר- 26.9.18"** .

הסרטון מתחיל בשעה 10:10 ומסתיים בשעה 10:20 ובשעה 10:12:50 מתועדת תאונה בין רכב לאופנוע.

מדובר בסרטון אשר המקום והתאריך המצוינים בו זהים לתאריך ולמיקום התאונה כמצוין בכתב האישום. זאת ועוד, פרקי הזמן אף הם מתאימים.

בסרטון נראים שני נתיבים הפונים שמאלה, בנתיב הימני מבין השניים נצפה רכב הפונה שמאלה, ובנתיב השמאלי נצפה אופנוע אשר בהמשך מתרחשת תאונה ביניהם.

הסימון על הכביש אף הוא נראה באופן ברור.

מצפייה בסרטון לא עולה כי התרחשה תאונה נוספת ואחרת בין רכב לאופנוע אשר יש בה כדי להוביל למסקנה אחרת.

ממכלול הראיות לא התעורר בי ספק כי הסרטון מתעד את התאונה נשוא כתב האישום.

ומכאן לקשר בין הסרטון ת/2 לת/1 :

ת/1 הוגש לתיק החקירה, ועל פיו מבקשת המאשימה כאמור לעיל לבסס את תפיסתו של **דיסק מס' 6** אשר לטענתה מכיל את הסרטון המתעד את התאונה נשוא כתב האישום.

בנדון של הטופס **ת/1** נרשם: **"דו"ח זכ"ד - תפיסת/קבלת קובץ וידאו ממצלמת אבטחה"**.

מעיון **בת/1** עולה כי נרשם בו בצד שמאל התאריך 7.10.18 וכן מספר אסמכתא אשר הינו למעשה מספר תיק החקירה כפי שהוא מופיע גם בכתב האישום: **431161218** .

הטופס מתאר למעשה את השתלשלות קבלת הקבצים מעיריית תל אביב עד להעברתם לתיק החקירה.

מדובר בטופס מובנה הכולל תיבות ריקות המיועדות למילוי על ידי ממלאי הטופס או מי שיש לו נגיעה לפעולות המצוינות בטופס.

על פניו מעיון **בסעיף 1 לת/1** עולה כי הוא אמור להיות ממולא על ידי השוטר/בוחן.

בצידו הימני העליון של **ת/1** מצוין כי הוא מופנה מאת הבוחן ירדני 1190131 אל רמ"ח /ק' יחידה/רכז בוחנים.

בת/1 מתועדות פעולותיהם של 3 אנשים של ה"ה מר וייסמן מעיריית תל אביב והבוחנים ירדני ומזל.

אשר העידו בתיק, כאשר בסוף הפעולות מופיעות חתימות הנחזות להיות החתימות שלהם.

מעיון בחתימות עולה כי אין אינן זהות אחת לשנייה.

המסקנה המתקבלת מעיון בת/1 כפי שיפורט להלן הינה, כי דיסק מספר 6 המתעד את התאונה נשוא כתב האישום הורד מקובץ וידיאו ממצלמת אבטחה של עיריית תל אביב הממוקמת בזירת התאונה, נמסר למשטרת ישראל נצרב והועבר לתיק החקירה.

הטופס ת/1 כולל 5 סעיפים ובהם תיעוד וציון המפורט להן:

העולה מסעיף 1 :

ביום 7.10.18 בשעה 15:15 פגש **הבוחן ירדני את מר וייסמן** בכתובת פילון 5 תל אביב לצורך קבלת קבצים.

בטופס מסומן כי **מר וייסמן הוריד בעצמו את הקבצים ממצלמות האבטחה** בבית העסק אשר כתובתו הינה פילון 5.

בתיבה בסעיף 1ד מצוין לכאורה X ולפיו לפני הורדת הסרט נעשתה בדיקה כי השעה המופיעה במסך תואמת לשעון בנייד של ממלא הטופס.

העולה מסעיף 2:

בסעיף זה מופיעות שאלות אשר על השוטר לשאול את מוסר הקבצים ולציין את התשובה.

באשר לשאלות א ו - ב לסעיף 2 - מר ויסמן השיב עליהן בשלילה ועולה מתשובותיו כי הוא אינו מחזיק המקום וכי מסר את הקבצים מרצונו הטוב.

באשר לשאלות ג ו - ד - מר ויסמן ב השיב עליהן בחיוב ועולה מתשובותיו כי לא ערך את הקבצים וכי מערכת מצלמות האבטחה פועלת בצורה תקינה.

בסוף סעיף 2 מצוין: " זו הודעתי שהוקראה פני ואושרה כנכונה בחתימת יד" וכן מופיעה חתימה הנחזית להיות חתימת המוסר/מחזיק הקבצים הוא "מר ויסמן".

העולה מסעיף 3 :

הסעיף אמור להיות ממולא על ידי מקבל הקבצים. מעיון בטופס עולה כי התיבות נשארו ריקות למעט הציון העובדה כי הקובץ התקבל ממר ויסמן.

העולה מסעיף 4 :

בכותרת לסעיף מצוין: "ימולא על ידי שוטר/ בוחן - תע"צ".

השוטר אשר פרטיו "רשומים לעיל" דהיינו הבוחן ירדני, מעיד ומאשר כי קבל או הוריד את הקבצים ממצלמות האבטחה וכי העתיקם בשלמות ללא שינוי בהם.

עוד מצוין כי תעודה זו ניתנת על ידו לשם הגשתה לבית משפט.

בתחתית הסעיף מופיעה חתימה הנחזית להיות חתימתו של הבוחן ירדני.

העולה מסעיף 5 :

בכותרת הסעיף מצוין כי ימולא על ידי רכז הבוחנים.

בתחתית הסעיף מופיעה חתימה בצירוף חותמת הנחזית להיות חתימתו של הבוחן מזל, תוך שמצוין בחותמת כי הוא רכז היחידה.

מעיון בסעיף עולה כי **סומנה בו ב- X** התיבה ולפיה הבוחן מזל קבל מידי הבוחן יאיר ירדני תקליטור לצורך העתקת קבצי וידאו הדרושים לתיק החקירה בתיק מספר 43116218 .

יתר התיבות לא מולאו.

בסוף סעיף 5 מצהיר הבוחן מזל כי קבל את החומר והעתיק אותו בשלמותו ולמעשה לא עשה בו כל שינוי וכי מספר קבצי הוידאו שהועתקו הינו 1 .

העולה מתחתית הטופס 1/ת :

בתחתית 1/ת לאחר קו המסמן את סופו, מפורטים בכתב יד 6 דיסקים כאשר לצד כל דיסק מצוי מספר וכתובת.

בין ששת הדיסקים מצוין דיסק מספר 6 המתייחס לרוקח - נמיר.

הבוחן ירדני מסר בעדותו בבית המשפט כאמור לעיל, כי קבל את הדיסקים ממר ויסמן מעירית תל-אביב ומר ויסמן אישר זאת.

העד ויסמן אישר בפירוש כי הבוחן בקש ממנו להוריד את הקובץ המתייחס לצומת רוקח נמיר.

העד ויסמן אישר חתימתו על 1/ת.

על גבי דיסק הסרטון 2/ת אשר הוגש מופיע הכיתוב "רוקח נמיר" הנושא תאריך התאונה 26.9.18 . העד מר ויסמן מסר בעדותו כי הכיתוב הינו בכתב ידו.

אכן הכיתוב על הדיסק עצמו אין פירושו כי הוא מעיד על תכולתו אך במקרה שלפנינו עולב בבירור כי מדובר בזהות מוחלטת.

ממכלול העדויות הרלוונטיות לתפיסתו של הסרטון ו-1/ת הן של מר ויסמן מעירית תל אביב והבוחנים ירדני ומזל מתקבלת בבירור המסקנה כי לתיק החקירה הועבר הסרטון המתעד את התאונה נשוא כתב האישום, גם אם הסדר בין רישום הפעולות לבין החתימה לא הופיע או נשמר בסדר האופטימלי המתחייב והמתבקש.

העדים העידו בגילוי לב על פעולותיהם בתיק.

התרשמתי כי מדובר בעדים מהימנים אשר מסרו עדות אמת כפי יכולתם במגבלות חלוף הזמן, כשנתיים וחצי לאחר האירוע גם אם חלקם לא זכרו במדויק כל פעולה מהפעולות המתועדות בת/1 שהרי לשם כך מתועדים הדברים בזמן אמת.

לא התעורר בליבי גם הספק כי מדובר בחתימות אמת.

העד ויסמן לא התכחש לכך כי הוא זה שמסר את הקובץ **לבוחן ירדני**, גם אם לא עלה בידו לזהות את כתב ידו.

אכן, אין זה נכון וראוי ונכון כי בטופס אחד יופיע ציון של מספר דיסקים אשר חלקם אינו קשור לתיק החקירה, זאת כאשר הפירוט נעשה בתחתית הטופס ללא ציון מפורש שם ו/או חתימה וזאת על מנת להימנע מטענות כגון אלה שהועלו בתיק זה.

ואולם גם אם מדובר במחדל חקירתי או פגם במילוי הטופס לא מצאתי כי מדובר בפגמים מהותיים או קיצוניים אשר במבחן האמת פגעו בקבילותה של הראיה בנסיבות תיק זה עד כדי פסילתה ובכלל זה פסילת תוכנה.

תפיסת קובץ וידיאו מזירת האירוע המתעד את התאונה הינה התנהלות שגרתית, ולפיה במסגרת חקירות משטרתיות של תאונות דרכים, חוקרי ובוחני התאונות ממשרת ישראל פונים לבתי עסק וביניהם עיריית תל אביב לתפוס ו/או לקבל קבצי וידאו המתעדים תאונות דרכים אשר צולמו במצלמות האבטחה של בית העסק במסגרת ביצוע פעולות חקירה ואיסוף חומר ראיות הנוגע לאותן תאונות.

זאת ועוד, עיריית תל אביב הינה גוף ניטרלי ואין מדובר בתפיסה לא חוקית.

בשילוב מכלול הראיות והעדויות, לרבות תשובת הנאשם לכתב האישום, ובכלל זה ביחס לזמן ולמקום המצוינים בכתב האישום, כמו גם צפייה בסרטון לרבות הכיתוב שבו הגעתי לכלל מסקנה כי **הסרטון ת/2** מתעד את התאונה נשוא כתב האישום.

בסרטון נצפים צומת ושני נתיבים הפונים שמאלה, הסימון על הכביש נראה היטב, בהתאם לעדותה של המעורבת.

עוד נצפה בסרטון כלי רכב הפונה שמאלה מהנתיב הימני מבין השניים. בשעה שהרכב פונה שמאלה אין לידו אופנוע.

בהמשך נצפה אופנוע הנוהג בנתיב השמאלי מהשניים ונצפית תאונה בין כלי הרכב לאופנוע.

זאת ועוד, נראה בבירור בסרטון כי הפגיעה בין האופנוע לבין הרכב היא מהצד השמאלי של הרכב.

משכך אני קובעת, כי לאחר בחינת חומר הראיות אל מול המבחנים שנקבעו בפסיקה הסרטון מתקבל כראיה קבילה לאמיתות תוכנה אשר ניתן לבסס עליה קביעות עובדתיות ביחס לאחריות הנאשם לתאונה.

לחילופין, לא מצאתי כי יש בטענות ההגנה כדי לפגוע במשקלו המצטבר של הסרטון אשר יש בו כדי להוות ולו ראייה מחזקת ליתר ראיות המאשימה, זאת גם בהיעדר דו"ח בוחן.

הצפייה בסרטון יש בה אך כדי לחזק את עדות המעורבת והעד הניטרלי.

ההסתברות כי הייתה תאונה נוספת באותו זמן באותו מקום בין רכב המעורבת לאופנוע אחר שואפת לאפס ומכאן כי האופנוע הנצפה בסרטון הינו האופנוע של הנאשם ולא אחר.

מצפייה בסרטון ומאופן נהיגת הנאשם הן ביחס למהירות בה נסע, כניסתו לצומת ניכר כי התכוון לנסוע ישר וכי הנאשם הוא זה שנכנס למסלול נסיעתה של המעורבת.

על רוכב אופנוע מוטלת זהירות מוגברת בנהיגה בכביש ומצופה מנהג אופנוע אשר מתכוון לפנות שמאלה כי טרם הפנייה יאט נסיעתו וכי ינהג בצד השמאלי של הנתיב.

ברור מחומר הראיות, זאת גם על פי עדות הנאשם עצמו כי לא התכוון לפנות שמאלה וכי גם לא פנה שמאלה אלא נסע ישר.

נהיגת הנאשם מלמדת כי התרשל בנהיגתו וכי אם אכן התכוון לנסוע שמאלה היה עליו לפנות מיד שמאלה בנתיב נסיעתו ולא באמצע הצומת, שהרי סיבוב הפנייה שלו בנתיב הפונה שמאלה בלבד הינו קצר מזה של המעורבת אשר הנתיב בו נסעה מאפשר הן נסיעה ישר והן נסיעה שמאלה.

בעדותו בבית המשפט סירב הנאשם לצפות בסרטון בנימוק כי הסרטון גורם לו לטראומה.

לא השתכנעתי כי זהו אכן הנימוק האמיתי העומד מאחורי סירוב הנאשם.

התרשמתי כי מדובר בטענה בעלמא, שהרי הסרטון הוצג לנאשם עוד במהלך חקירתו במשטרה והנאשם לא התכחש לו.

יתירה מכך, ניתן לראות בהימנעות הנאשם מלצפות בסרטון בבחינת "שתיקת נאשם" **לפי סעיף 162 (א) לחוק סדר הדין הפלילי {נוסח משולב}, התשמ"ב-1982**, אשר יכולה לשמש חיזוק למשקל ראיות התביעה וכן סיוע במקום שדרוש להן סיוע.

זאת ועוד, הנאשם גם לא הביא כל חוות דעת או מסמך רפואי אחר תומך המצדיק סירובו לצפות בסרטון.

צודקת ב"כ המאשימה המלומדת בטיעוניה, על נאשם המבקש להוכיח חפותו להראות כי עושה כל מאמץ לאפשר לבית

המשפט להגיע לחקר האמת.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כי המאשימה הוכיחה את הנטען בכתב האישום ובכלל זה את יסודות העבירות המיוחסות לנאשם ברמה הנדרשת במשפט פלילי.

לא נעלמה מעיני העובדה כי הודעת הנאשם, או גרסתו בחקירה במשטרה לא הוגשו לתיק, ואולם לא מצאתי כי חוסר זה פגע בחומר הראיות הקיים עד כדי זיכוי הנאשם שהרי הנאשם בחר להעיד וגרסתו ביחס לתאונה נשמעה בבית המשפט.

לא נעלמה מעיני גם העובדה כי הסרטון לא הוצג למעורבת ו/או לעד הראיה במסגרת החקירה, יחד עם זאת, אפשרות ההגנה להציג למעורבת ולעד הראיה את הסרטון לא נמנעה ממנה.

לא השתכנעתי בנסיבות תיק זה בטענת ההגנה לפיה בהיעדר עדות בוחן לא ניתן לקבוע כיוון נסיעת הנאשם.

אכן, בוחנות היא עניין שבמומחיות ולא בידיעה שיפוטית ועל אף שבית המשפט הינו בית משפט מקצועי ידיעותיו של השופט אינן יכולות לבוא במקום חוות דעתו של הבוחן והמצב האופטימלי הינו כי תהיה מונחת חוות דעת בוחן אשר יהא בה כדי לסייע לבית המשפט בחקר האמת.

ואולם, אין מדובר בכלל ולפיו כל עת שאין דו"ח בוחן אין בית המשפט יכול להגיע בכלים המצויים בידי למסקנה כזו או אחרת בדבר אחריות נאשם לתאונת דרכים בה היה מעורב.

לאור מכלול הראיות המונחות בפני בית המשפט ומקום התרחשות התאונה גם מצפייה בסרטון ניתן לקבוע ברמת הוודאות הנדרשת כי הנאשם נהג ברשלנות והינו אחראי לתאונה נשוא כתב האישום.

עד הראייה, הגם שאינו בוחן אף נשאל בעניין זה על ידי ב"כ הנאשם המלומד והשיב בבירור:

"ש. האם אתה יודע להגיד מה המרחק בין קו העצירה לרכבים?"

ת. אני לא אמרתי.. כ- 15 מטר. הוא כאילו חצה את שלושת הנתיבים של צפון דרום, לפני הקטע של שלושת.. המגע בין האופנוע והרכב היה באמצע הצומת.

ש. אני אומר לך שעל דרך נמיר יש אי תנועה בנוי, והאימפקט היה לפני שהרכבים הגיעו לקו הדמיוני של אי התנועה הבנוי, נכון?

ת. למיטב זכרוני המגע ביניהם היה באמצע. אני לא זוכר לגבי הקו הדמיוני.

ש. אם נסמן ב-X את מקום המגע בין הרכבים, האם עדיין ניתן לפנות שמאלה?

ת. כן

ש. אני משרטט לך את הצומת. נניח שנקודת האימפקט הוא נקודה X. אני אומר לך, על פי זכרוני האם מקום האימפקט עלול להסתדר כמסלול הנסיעה של הנאשם שמאלה?

ת. כן. אבל מכל מקום בצומת ניתן לפנות שמאלה".

בחקירה חוזרת נתבקש העד להבהיר תשובתו:

"ש. אבקש שתבהיר תשובתך, למה הכוונה "מכל מקום ניתן לפנות שמאלה" בהקשר של נקודת האימפקט בתאונה?

ת. אני עונה בתור עד ולא כמהנדס. **מכל מקום בצומת ניתן לפנות שמאלה, אין לזה קשר לנקודת האימפקט.** אני ראיתי אותם נפגשים אחד עם השני פחות או יותר באמצע הצומת".

השאלה הקובעת לטעמי איננה אם מכל מקום בצומת ניתן באופן מעשי לפנות שמאלה, אלא מהו אופן הנהיגה החוקי והזהיר המתחייב מנהג הנוהג בנתיב המורה פנייה שמאלה בלבד.

משכך אני קובעת כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה והביאה ראיות אשר יש בהן די להרשעת הנאשם באחריות לתאונה ובכל העבירות המיוחסות לו וכי לא היה בהגנת הנאשם כדי לעורר ספק סביר אשר יש בו כדי לזכותו.

לאור כל האמור לעיל, מצאתי לנכון להרשיע את הנאשם בכל המיוחס לו בכתב האישום.

סוף דבר ובסיכום הדברים אוסיף ואומר כי אינני מקלה ראש בסבלו של הנאשם כלל וכלל אך אינני יכולה לקבל את דבריו כי הוא הנפגע היחידי שהרי אין חולק כי גם למעורבת בתאונה נגרם סבל, גם אם אין מדובר בפגיעה פיזית ממש, או כזו הנראית לעין.

ניתנה והודעה היום כ"ח סיוון תשפ"א, 08/06/2021 במעמד הנוכחים.